

<http://palestine.learn.to>

jenin

´jenin´ siger jeg
det lyder hult som noget
fra en gammel so
net - ´jenin´ siger
jeg igen og synes at
det lyder lidt bed
re ikke helt så
hyklerisk men allige
vel for tørt som led
ordet af sclero
se eller havde det været
underafkølet
´jenin´ siger jeg
med fast stemme - så lyder
det som en ordre
eller et stikord
fra encyklopædien
´jenin´ hvisker jeg
som om ordet var
løbet ud i stearin
eller kom fra den
anden side af
graven eller blot var helt
uforståeligt

´jenin´ siger jeg
for femte gang som om der
var tale om et
password eller et
ord fra et afdødt sprog og
der er heller in
gen der svarer hver
kan på telefonen el
ler i virkelig
heden - det ser ud
som om ´jenin´ er gået
i glemmebogen

´jenin´ siger jeg

en sidste gang om kap med
nattergalen som
har en skrue løs
om kap med ribesbusken
der står i brand som
anden mosebog
om kap med al-jazeerah
om kap med under
søgelseskomis
sionen og dødens skændi
ge panegyrik

ramallah

hver ting til sin tid
snot for sig og skæg for sig
er det ikke sandt?
er det ikke dét
man siger? - ramallah for
sig og digtet for
sig er det ikke
sådan der skal sondres li
gesom i jura
en - kunsten for sig
og livet (eller døden)
for sin egen skyld?

også jeg har dig
tet om pomeranshøge
urt ude på heart
land og hyldet je
gets uendelige ap
proximationer
omkring sig selv el
ler helligåndens epi
leptiske anfald
har husket at hus
ke ramallahs sønderskud
te hovedkvarter

også jeg har dig
tet om de lyse nætter
og roser mørke
re end altervin

eller fejret min fars hun
drede års dag og
min elskedes øj
ne (fulde af interna
tional klein bleu) har
husket at huske
ramallah der står i lys
lue som en tjørn

der er en tid til
ramallah og et ramal
lah til tiden der
er en tid til at
digte og en tid til ra
mallah der er en
tid til at digte
ramallah og en tid til
et ramallah i
digtet der er en
tid til at digte et 'ra
mallah' til tiden

nablus

jeg er ked af
at skulle sige det jeg er
ked af at skulle
skrive dette digt
jeg er ked af at skulle
sige 'nablus' (selv
om det er et flot
proprium) fordi nablus
allerede er
glemt som en afhug
get hønsefod der viser
hen til tavsheden

jeg er nødt til at
sige det højt og tyde
ligt: om tyve år
vil nablus være
glemt - dens kamp og ofre dens
modstand ordet vil
kun optræde i

turistbrochurer på glit
tet papir hvad en
ten byen indgår
i et selvstændigt palæ
stina eller ej

jeg har ikke væ
ret i nablus og kommer
der heller aldrig
derfor slår jeg by
en op i encyklopæ
dien: sæbepro
duktion har spil
let en væsentlig rolle
i byens histo
rie og selvmordskan
didater tilføjer jeg
for egen regning

ordene hænger
ikke på fingrene - jeg
ved det godt i min
alder skulle man
holde sin kæft - allige
vel kan jeg ikke
nære mig: 'nablus'
både siger og skriver
jeg af ovennævn
te grunde og for
di ordet er smukt som en
tom tændstikæske
jeriko

'haremad' og 'hø
geskæg' har jeg registre
ret i dag og ind
ført i dette her
barium - unægtelig
nemmere end at
placere 'jeri
ko' på dette virtuelle
landkort eller 'al-
ariha' på den
besatte vestbred i drøm
mens blå atlas

jeg placerer je
riko med en indbildt teg
nestift i den i
maginære stat
som jeg er i færd med at
projectere og
skitsere på pa
pirets provisoriske
hvide område
to hundrede og
halvtreds meter under dig
tets overflade

som en anden land
inspektør (firma: mason
and dixon) udstik
ker jeg ti kilo
meter sydpå fra det dø
de hav: dér ligger
jeriko det vil
sige 'hér' på siden i
dette prospekt af
bogstaver der og
så kan samles til navnet
'tall-al-sultan'

så puster jeg hen
over denne indbildte
statsdannelse (the
promised land) med
en ånde der lugter af
hvidløg og billig
vin - men ordene
holder og bogstaverne
vælder ikke som
dengang joshua blæ
ste jerikos mure om
kuld med sin trompet

tulkarm

en ny verseli
nie er ved at blive

etableret ik
ke mellem mary
land og pensylvania
men i galilæ
a fra tulkarm syd
på trehundrede kilo
meters beton gen
men det forjætte
de land eller pigtråd rundt
omkring fuldmånen

er det for øvrigt
allright med dét ord 'tulkarm'?
skulle jeg helle
re have valgt et
andet 'addidas' for eks.
eller 'mossand' or
det fanger måske
et ord der lyder som et
flækket øjenbryn
selvom 'tulkarm' fak
tisk er navnet på en by
i en fiktiv stat

jeg indrømmer blankt
at jeg ikke kendet tul
karm hverken som by
eller ord før i
forgårs men det er ikke
pointen men dén
simple anstændig
hed at indføre og re
spektere navnet
på min digtsamlings
næsten imaginære
geografikort

tulkarm mig her og
tulkarm mig der - enhver har
sig eget tulkarm
fuldt af parano
ide forestillinger
om dit og dat el
ler besættelses
styrker der skyder i flæng
mellem husene

tulkarm mig her og
tulkarm mig der - enhver har
sit eget tulkarm

betlehem

så er det en helt
anden sag med ´betlehem´
hør blot: ´betlehem´
siger jeg - hvad sva
rer du (jeg) så - hvilken as
sociation fal
der på tungen?
krybbespil - eller rent ud
sagt: jesus - ikke
sandt selvom kampvogn
og krydsild ville være
mere apropos

betlehem - sikke
et brand lige til et lo
go på en sweatshirt
navnet er blevet
internationalt aner
kendt og blåstemplet
selvom der bag bog
stavernes ruiner kø
rer både tanks og
buldozere - det
er politisk korrekt at
sige ´betlehem´

´betlehem´ er trods
alt integreret i den
kristne selvforstå
else og lyder
heller ikke specielt a
rabisk ´betlehem´
er okay - selvom
der dagligt foretages
husundersøgel
ser bag vokaler
nes nytestamentelige
vinduesåbninger

betlehem siger
jeg (du) grundtvig svarer du
(jeg) betlehem si
ger du (jeg) lukas
svarer jeg (du) betlehem
siger (jeg - du) ju
leafter svarer
(du -jeg) betlehem siger
jeg - israel sva
rer du betlehem
siger du så palæsti
na svarer jeg så
hebron

hebron: et blue
print fuldt af andres hemme
ligheder (abra
ham isak og ja
kobs grav for eksempel el
ler en moské mar
keret med et kors
mærkeligt nok) som et de
ja-vue fra avi
sernes forsider
hvor kampvogne kører rundt
mellem ordene

hebron: et ord der
lukker sig omkring sig selv
som glemte drømme
eller som rumme
de det et transcendent sol
hvert foruden bo
sættelsen qiryat
arbas fremmedvokaler
i sin midt et
ord der ikke kan
udryddes ved hjælp af pan
serværnsraketter

hebron: som at fær
des i en kollektiv un
derbevidsthed i
ført alt for store

og anakronistiske
kampstøvler der træ
der ordet under
fode eller som at van
dre rundt imellem
bogstaverne i
camouflagetøj bedø
vet af tåregas

hebron: et ord der
vækker minder ingen kan
huske som fører
til andre ord end
dem vi troede muli
ge så længe ef
ter: nye ord som
'al-fatah' eller sorte
ord som 'intifa
da' der skabes i
digtet netop i afska
belses øjeblik

gaza

hvad så med gaza?
(og jeg mener ikke gart
nernes salgsafde
ling i odense)
hvad skal vi stille op med
gaza? - det er jo
et ældgammelt navn
(sandsynligvis hebræisk)
og fortjener selv
følgelig respekt
og derfor nævner jeg det
i denne e-mail

tuthmosis den tre
die alexander den sto
re jean baptiste
kleber og edmund
allenby er alle ord
der er knyttet til

gaza (som man ser
har jeg læst på min lektie)
alle næsen ar
kæologiske
ord i et sidste mosa
ikdigt om gaza

det jeg skulle ha
ve sagt var eller rette
re er: husarrest
udgangsforbud flygt
ningelejrens sahti
og jabaliy
ya (som man ser har
jeg læst min dagspresse) for
at komme sandhe
den nærmere end
de såkaldte historis
ke kendsgerninger

hvad så med gaza
sriben? - det lyder jo som
en ny hårmode
eller næsten u
artigt - hvad skal vi stille
op med gazastri
ben? - hvilken farve
har den- er den af sølvbron
ce og ordet selv
skal det betragtes
som en innovation (et
langt grimmere ord)?
jerusalem

´jerusalem´- syn
ger kim borg (eller hed han
franz eller var det
frank?) ´jerusalem´
synger borg i hvert fald ud
i æteren som
et ekko (fra min
barndoms åbne vinduer)
der først når mig halv
tres år senere
en kedelig regnvejrsdag

midt i sommeren

jeg griber tele
fonden og ringer op til
en tilfældig per
son: jerusalem
siger jeg (som dreng spurgte
jeg slagteren om
han havde grise
hoved) jerusalem - je
rusalem genta
ger jeg men kan godt
høre at forbindelsen
er blevet afbrudt

jeg trykker to på
manualet og indta
ler følgende vel
komsthilsen: ´je
salem` - så trykker jeg tre
og lytter til den
nye velkomsthil
sen: ´jerusalem´ hører
jeg med en stemme
der til forveksling
ligner min egen - til sidst
trykker jeg stjerne

jerusalem skrev
august strindberg engang som
nu er blevet til
film - overhove
det ikke - selma lager
löf skrev jeru
salem og strindberg til
damaskus - okay godt ord
igen jeg har for
stået om igen
og ergo skriver jeg ik
ke ´jerusalem´

rafah

rifah rufah ra

fah tanken går til rafah
by skyder for en
dollar bly ind i
folkemængden rifah ru
fah rafah flyet
går til rafah by
bomber fra en stribet sky
rifah rufah ra
fah hæren går til
rafah by generobrer
den igen på ny

rifah rufah ra
fah hvad koster mon rafah
to projektiler
og en pansergra
nat vil du ha den af tef
lon så gå til sha
ron vil du ha den
som død så sæt den i blød
rifah rufah ra
fah ti tusinde
tårer for hvert et løg rif
ah rufah rafah

rifah rufah ra
fah sagde soldaten køb
granaten sagde
sergeanten hvor man
ge spurgte korporalen?
hundrede tusind
sagde kaptajnen
det er ikke nok sagde
obersten en mil
lion milliard
sagde generalen ri
fah rufah rafah

rifah rufah ra
fah larvefødder og klyn
gebomber og lø
bet af en riffel
den der bomber menneske
ne har har en hæs
lig vane vil du
være vor venskabsby så

vil vi være det
samme rifah ru
fah rafah by så vil vi
være det samme